

S O U D N Í S Í Ň

Ilustrovaný týdenní zpravodaj vážných i veselých soudních případů.

Vychází každou sobotu, o soudních prázdninách (v červenci a srpnu) každou druhou sobotu, takže za celý rok vyjde 48 sešitů.

Předpláci se v Československu na 48 sešitů Kč 48.—, na 24 sešitů Kč 24.—, na 12 sešitů Kč 12.—, s pošt. zásiilkou; do ciziny na celý rok Kč 72.—, na půl roku Kč 36.—. — Odběrní podmínky. Míjí se usancemi vydanými Spolkem vydavatelů a nakladatelů časopisů; podle nich zejména lze odříci odebrání časopisu jen písemně ke konci období, na něž je přípustno předplacení (u nás nejméně na 12 sešitů); pouhé vrácení sešitu nestačí a nemůže býti pro

administraci znamením, že se tím odebrání časopisu vypovídá. Předplatné pak je poplatek, jímž se časopis buď na celý rok nebo na 12, 24 nebo 36 sešitů předplácí; dnem splatnosti je tedy den, kdy vyjde 1., 13., 25. nebo 37. sešit.

Redakce a administrace nalézá se v Praze III., Maltézské nám. č. 5. — Telefon č. 42.221. — Účet pošt. úřadu chekového č. 4456. — Vydavatel Ing. Josef Buchar. — Odpovědný redaktor Frant. Flanderka. — Tiskem Pražské akciové tiskárny v Praze II., Lützowova ul. 3.

Porota v Bratislavě.

Letošní jarní období bratislavské poroty nehonosí se ani velkým počtem projednaných případů, ani zvláštní jich zajímavostí. Jen jediný případ, poslední, způsobil v Bratislavě sensaci a poptávky po vstupenkách do maličké porotní síně byly velmi četné.

Matkovrah.

V malé obci u Trnavy, Voděradech, zemřel roku 1923 otec Dominika Bachratého. Majetek zanechal své ženě a po smrti jeho bydleli ve společné domácnosti stará Bachratá, její syn Dominik se svou manželkou Rozálií a dcera, provdaná Bilčíková. Od té doby, co otec zemřel, byly hádky v domě na denním pořádku. Stará Bachratá nechtěla připustit k žádné změně v domě a v poslední době byla tak neústupná, že loni v říjnu, když si chtěl syn Dominik dát do jizby lavici, i v tom mu zabránovala. Neplatily prosby ani hrozby a život v takových poměrech neukazoval pěknou budoucnost. Zatrpklý chodil proto po domě syn Dominik a roztrpčením vzrostlo, když shledal, že z chléva někdo odtrhl desku. Když to ráno 17. října zpozoroval, vzal sekyru a šel, aby to spravil. Se sekyrkou v ruce šel proti humnu. V tom se tam střetl se svou matkou a dostali se do hádky; ve zlosti ohnal se Dominik Bachratý a udeřil matku čepem do pravé strany kosti týlní, takže stařena klesla k zemi. A pak následovaly ještě další dvě rány. Vedle humna něco hrabal hošík provdané Bilčíkové, Ferdinand, a jeho kamarád ze sousedství Pavel Křižan, kteří celý průběh činu viděli. Bilčík zůstal na místě, až přiběhli lidé, Křižan po prvé ráně utekl. Stařena byla pak zanesena s krvácející hlavou do jizby, ležela osm dní, většinou v bezvědomí, stále naříkala a konečně zemřela.

Dominik Bachratý odpovídal se za svůj nepěkný čin před bratislavskou porotou. Žalovaný je 33letý rolník, muž střední postavy. Na otázku předsedy tab. soudce dra Kavečky odpovídá pomalu, vstává pomalu a je jako duchem nepřítomen. Pamatuje si prý jen, jak se rozzlobil a jak uviděl svou matku a dál o ničem neví.

Korunními svědky jsou hoši Ferd. Bilčík a Pavel Křižan. Ferdinand udává, že viděl strýce Dominika, jak kráčel se sekerou na ruce k humnu a když se potkal s babičkou,

zasadil jí ránu do pravého boku. A když prý byla na zemi, obrátil ji prý na levý bok a dvakrát ji udeřil. Sam neví, oč se hádali vždycky a toho dne neviděl Dominika nahněvaného. Když již babička ležela na zemi, zakřičel prý vrah: „Tu máš vdovské právo“ a když na jeho křik vyběhla Bilčíková, zakřičel na ni: „Tam máš potvoru pochovanou a vyživaj si s ňou vdovské právo!“

Pak byli vyslyšáni další svědci, jichž výpovědi nepřinesly nic závažného. Žena žalovaného vylíčila svého muže jako tichého a mírného, jenž byl k ní i k matce vždy laskavý. Naproti tomu sestra jeho a švagr Bilčík svědčili opačně. Ličili ho jako hašteřivého a s matkou prý byl vždy v nepřátelství.

Pak promluvili státní zástupce dr. Mauric a obhájce dr. Dvořák, jenž ve své účinné řeči vyzvedl zvláště tu okolnost, že po smrti starého Bachratého bylo provedeno pozůstalostní řízení a ustaveno, že každé dítě dostane kus vlastnictví mimo syna Dominika, který měl na zbytku statku hospodařit a matka jeho měla na to vdovské právo. Žalovaný s dohodou souhlasil, hospodařil jak nejlépe mohl, oženil se, měl dvě děti a nesvár vnesla do domu jeho sestra, provdaná Bilčíková, podpichující stále matku, aby prodala nemovitosti. To se jí také kus za kusem podařilo, takže z bohatého kdysi rolníka se stal žebrák. A v zoufalství provedl svůj čin.

Poněvadž porotci odpověděli, že žalovaný provedl čin v pomatenosti smyslů, soud vynesl rozsudek osvobozující a Bachratý byl ihned propuštěn na svobodu.

*

Kamenem do hlavy.

Loni 12. července přišel do hospody Matěje Vrány na Myjavě Jan Sládek. V této hospodě se zastaví každý kopaničiar na půl centilitru rumu a proto tam také vstoupil Sládek, ačkoliv neměl peněz. Ale spoléhal, že tam bude někdo známý. V hospodě byl také staříček Jan Kňazský. Obědval a pil svoje deci rumu; snad se zmínil, snad ne, již se nepamatuje, že si toho dne vypůjčil ve Slovenské bance na Myjavě 3200 Kč na opravu domku někde na kopanicích. Snad také při placení zpozoroval Sládek peníze a příležitost ho svedla k tomu činu. Krátce potom, když se Kňazský najedl, odešel. Šel cestou z Myjavy na svou kopanici